

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

A BONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d.c., 6 luni 3 2 5 20 cr., 3 luni 1 5. 75 cr.
Pentru mărcări pe an 8 d.c., 6 luni 4 d., 3 luni 2 8
Pentru străinătate pe an 12 d.c., 6 luni 6 d., 3 luni 3 6.

Pentru abonamente și insertiuni a se adresa la:

Administrația Uspagrali archiepiscopală Sibiu, strada Măcelorilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelorilor Nr. 37.

Eșalonul nevoiească se reiașă. — Articoli neșpălbiți nu se impună.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 16 cr., vîndut în literă garson — și timbr de 30 cr., pentru 6-e care publicare.

Prenumerăriune nouă

la

„Telegraful român”.

care apare de trei ori pe săptămâna, deschidem pe anul următoriu, 1882, cu prețul col mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumărăjune se trimit mai cu înlesnire pelegă asigurării postale (Post utalvay — Post-Anneusung). Numele prenumărătorului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrisă bine, ca să se poată ceta.

Să atrage atenția noastră, că abonații, al căror abonament se sfîrșește în ultima Decembrie 1881, și îl îmbo din vreme abonamentul, pentru că se să nu fie expediția silita a sista, sau în întârzierea expediției foiei".

Editura „Telegraful Român”
în Sibiu.

* Înlocuire foarte mare în abonamente se face prin litera unei făși de adresă dela abonamentul ultim.

jumătate de coloana de înjurături a supră-Croștilor pe coloana cea dințuită a Nruilui 7 de Sâmbăta dela 7 Ianuarie n.

După „Ung. Post“ n'ajunge irită-jumătatea diarielor ungurești din incidentul demonstraționilor croate, ci se plănuiesc măsuri severe contra universității din Agram. Se vorbesce de vre-o cinăciște de relegări. Mai deosebit se spune că în dicta Croștiei va veni un proiect pentru înăsprirea puterii disciplinare a guvernului față cu universitatea din Agram.

Unguri, cari să străcă într'adins, cu toate naționalitățile din toritoriu coronei ungurești se vedo că vor se aduce lucrurile până la cutiile cu Croații acela cand flacăra s'a ivit de pe colțul de meșadă al copierului monarhicii din Dalmatia și Erzegovina.

În Dalmatia de meșadă și în Ierzegovina a lucrurilor devin din în dij mai serioase. La Viena sunt cinsti consiliul ministeriale, la care sunt cinsti chinești și ministri ungurești. O întâmpărtoare foarte la netimp este bolnavirea tocma acum a ministrului comun de resurse. În consiliu se debat asupra măsurilor care sunt a se luna în Crivoscia, Boche, Erzegovina și Bosnia, pentru că nu se se întâmplă nelinișciri în timpul re-cratăjuiuice care a se pune în lucrare. Măsurile sunt militare și financiare. Cât privesc pre cele dințuită pe lângătrupul său dețină grămadite în judele de priația, mai stau gata de plecare: regimentul de infanterie Schmerling Nr. 67 din regimentul Eperienic (Slovaci, Nemți) garnizoană Budapesta; Archidecuse Carol Nr. 3, Olmütz; Principelui Lud. de Bavaria Nr. 62 din regimentul M. Ogorzechiu (Români, Secu) garn. Cluj*.

D. Ztg.* ilustrăza într-un articol de fond starea lucrurilor dalmato-erzegovinene. În ilustrație se poate vînează cunicația jumătățile din cestinătoare patru răsuori cinsti. La 1876 rescolau contra Sutulului să-i bucură aproape de graniță austriacă și ar o tragică consecință dacă acu dela Bocheză să intindă focul săi departe în provinciile ocupate. Poia vînează atribuția misăcările din Crivoscia și Erzegovina ueleirilor lui Ignatiu și adane, că mai sunt și este puteră mară, cari aşteaptă ocazieasă binevenită de a pună întraga politici orientali austriacă pe bâncă a acușărilor și încheie că „putințica Erzegovina“ care a fost atât de omisă pentru Turcia încă nu și-a terminat rolul european.

Bismarck a pus la cale o enunțație a regelui Prusiei că miroșirea tăoare a reacțiunei. După enunțațieasă, nu dela ministri, ci dela rege enanează toate drepturile constituționale.

„În Sibiu s' a respăzit astăjii afi la pregătirea de aici Mecklenburg-Schleitz. Nr. 31 ar fi primul ordin telegrafic de plecare. Fără să creștem acote nu am putut astădăciu avea de aici un numai cu o faimă de aici se vorbește.

Fosta din urmă nu spune de mobilizare regimenterelor de infanterie: 35 și 43, — între care ar „Bal. Armean“ din punctul Legătului (Români) și bat. de vânători 2, 12, 34.

Este interesant a sci că „P.L.“

dice deosebit totă afacerea că n'ar me-

rită nici între varietăți a fi pomenită,

dar cu toate aceste scrie aprobe

Dela Belgrad vine scirea că trimisul român a fost chemat la București. Chemarea aceasta a făcut oare care sensație, pentru că vorbește că triunisul român nu se va misi întoarcă la postul seu.

„Katholische Zeitung“ publică din Buda.

Poate la corespondență care trăcează conflictul austro-român în termeni următori:

Ca să fîn drept, trebuie să recunoascem că un general român să e căstigat un merit prin accea că a avut curajul să devă seafă cijenei Austriei, însoțita opinionei publice din România.

„Meritul și astăzi mai mare ca căt general vor care seuse și același a comis eroare: a cinsti împregătirea dă un preț deosebit în schimbul celor de la Austria. Generalii dințuită să fîn retrăi și dacă satisfacția se fîn de să un nou ministru acosta din urmă satisfacție n'ar fi avut aceeași însemnatate, eciță Brătiana sar fi inconjurat atunci de nimbul unui eroe național, car poziția următorului seu ar fi fost astăzi foarte grea.

„Afără de acesta, o satisfacție împreună cu schimbul celor de la Austria ar fi avut și o parte deosebită în cinsti. Austria, care ar fi stăvânt atunci dreptul să crește că România s' a supus numai presiunii Europei întregi, și atunci ca n'ar fi putut să uite acu cănd căderea guvernului seu favorit. O împăcare sinceră în a cest cas'n ar fi deosebită și deosebită, căci nu se poate să păzește a stabilității române excludătoare acese nedumeriri. Austria și România pot și dea cu sinceritate una altă, cînd ambele au un interes foarte mare ca bunede relaționi dintre deșeile să se rezabilite.

„Avea buona relație, între un stat și un altul, și între un alt stat și Austria, nu trebă să fie de natură cestoricea de ase popular român trebuie să se deprindă cu ideea de a se alihi de Austria-Ungaria. Patru cele mari, și pot schimba aliajii după trebuință: ca să însă Statele cînd de la Dunăre și la Carpați trebuie să se aliheze și să se consolideze, să se formeze o putere rezervă în ceea ce privește politica lor exterioră: polica de pășă acuma la României de a-și întoarce măntau din cînd era cînd de Austria-Ungaria, nu de Rusia cînd de Austria-Ungaria, nu de Turcia cînd de Austria-Ungaria a remădă în cînd de Turcia. Ea trebuie să se decida o dată pentru totdeauna: sau pentru Rusia sau pentru Austria-Ungaria.

Satisfacție multămătoare ca o ofertă Brătianu și Austria-Ungarie este o probă, că România a ajuns la cunoscute ca numai trăind în cînd cu Austria-Ungaria va putea aduce la îndepărtare politica sa de consolidare; de care ce chiar interesul naționalul și autorității săi sunt același tașă de nuanțe panaflavă.

O pastorală

Reprodus după „Biserica și Scoulă“ următoare pastorală de Crăciun:

Ioanu

din indurătoare lui Djeu Episcopul bisericii drept-credințioase restriște în „Eparchia români a Caransebesului“.

Iubuit preotime, evlaviosigni creștinii: Dar, îndurătoare și palea de la Djeu Tatăl nostru, care este în ceruri!

„S' îndată să facă scrisă împreună cu Angelor multime de oaste cerească laudând pe Dumnezeu și dicând: Măriță interced ei de sus lui Dumnezeu și prăpădește pace, între oameni buna voiață.“ Luca II. 13-14.

Când a vîsut Țengerul impreună cu oastea cerească pe Măntuitorul lui măscăndește la moșul noptii în Vîlcine, a strigat căntând: „măriță întrîn cel de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace și între oameni buna voiață“. Prin aceste cuvinte Țengerul lui Dumnezeu a vestit, că de aci înainte vor veni mulți buni pe pământ, că neamul omenești cel apăsat și împresurat de nemunărate patimi și necazuri vor ajunge se vadă vremuri mai frumoase, și se va deschide un iovor de măntuire, care va revărsă totul boala binecuvântare asupra omenești. Și, prin aceste cuvinte Țengerul a facut lumenul pe șagătură, prin care a rotit și făgăduit una din nașejele înimii noastre cele mai dulci. Pentru că în inimă noastră se sădă aduncă înrădăcinătoare, nădejdea de a vedea măriți bune pentru neamul omenești, abu iubililor, impălate, ce zace asupra oamenilor aiști pre pământ, în nevoie de care săndă de încingături în durerosale păținii pe care le să se poată întâlni, este o mare măngâiere pentru toți oamenii, cănd pot ei găndi, că aceste suferințe ale vieții omenești, aceste băntuiri ale nemocinilor pământ, cu timpul vor mașa înca. Cu adevărat, noi sunim bine, că ocazii deținute per pământ nu poate fi, că viața noastră nici o dată nu va fi fără durere și fără de luptă. Dar necazurile și greutățile, ce nu le facem noi în sine prin purtarea cea peacătoasă, ce avem unii către alții, aceste necazuri le putem ocoli. Cine va descrie legătura de patimi și necazuri ce și le fac oamenii unui altora aci prin neroză, orbă și nescinția lor, aci prin selbită, ură, pismă și disgrăție lor? O, iubililor, pământul ar fi un ruin dacă noi în sine nu ne am strică unul norocire altă. Esteun lucru netăgăduit că cea mai mare parte din nevoie și necazuri, ce le suferim noi, sunt tristele urmări ale faptele noastre cele păcate.

Dar măngâinătoare creștinilor astăzi la nascerea Măntuitorului lumii, avem se nu bucurăm de nădejde, că vom ajunge vremuri bune, pentru că nascerea Domului Christos să înlegătură cu aceasta nădejde. Eșătă materie, cuvenirea mele de a stăti.

Domnia voastră Veti pîatrunde în data aceasta legătură dacă veți băga de seamă:

1. că nascerea Domului Christos este temeliea cea excelată a nădejdei noastre de a vedea vremuri mai bune.

2. că nascerea Măntuitorului no arata sub ce condiții putem noi în lucru în lucrare și împlini aceasta nădejde. Luăți aminte:

Partea I

Nascerea Domului Christos este temelie cea necesităță a nădejdei noastre de a vedea vremuri mai bune. Părinții tăi cerești ne trinii pe iubul său fiu, ca să ne fie recumpărătorii și măntuitorii, ca se întemeze pe pământ împăratia lui Dumnezeu cea plină de față și bucurie, 1-a vremie mai bună

de lume nouă. Dacă înainte de a veni Dom Cristos în lume, bărbății cei mai

Vă și în care era o vorbă, ce este astăzi și omnea a credinței mele politice – „incompatibilitatea“ pînă la care Böszörényi a trebuit să pară în temură?

Dacă atât astăzi de ea – cum am putut și bănuim că astăzi ipocrișe încă să se admîne, că vorbele dîse de mine acolo sănii numai sunete goale, pe care vîntul le duce ca suspinul de dragoșat al unei fote?

Sană că doar în scurtul timp al unei generații am ajuns așa departe încă să poată exista Unguri, și încă mulți Unguri pretinândeni, cari își închipuiesc, că acel patriotism, aceea convingere, aceea virtute civica, care în lupta gigantică pentru independența noastră a servit națiunii noastre ca stea conducătoare, a fost numai o manta ruptă, pe care noi închiriamu-ne unei mode mai nouă, dar nu mai bune, o putem arunca cu o treantă învecită dinprinsă cu conștiința noastră?

Nu voiu arunca această haină, doamna, nici odată, cu nici un preț, deși a facut-o națiunis Intregul!

Sană doar fidelitatea principiilor să devină în patria noastră un fenomen așa de rar, căci oamenii în loc să rogoresc de lipsa lor de principii, să fie pe acela de râu, care singular între atâta milioane, are curajul și rămâne credincios principiilor sale în toata împrejurările!

Dacă și aș, atunci să-mi ia în nume de râu, să supere înmine, să aruncu cu noroii în mine, de la vînt astăzi la socotelenă. Voiu suferi fară a sovâl. Respirata mea va fi rugăciunile „Eartă te, Doamne, cici nu scu ce face“.

Acestes sunt lucruri triste, pretriste, dar nu sunt nouă. Rakoczy a fost proscris prin lego de către națiune, dacă năr jură credință casei austriace în decursul unui timp determinat.

Si Rakoczy a ales mormântul în Rodost!

Ea sună un simplu om de rând, care nu vrea să se ridice la măsura bărbătorilor mari, dar cuvîntul meu de ordine a făst și remâne: „Ame frange dar nu me incovoi“!

Față întunecosă a tiranului nu îmi-a insulat groză; pasiunea popularui, cănd cere lucruri reale nu mă amești – cum ar dice Horăjui.

Se vorbecse de un scop, ca ar fi de atîn cu ajutorul meu. Este o i-lusione. Dacă mai poate fi în mine ceva putere, ca ar putea fi soliloșuirea națiunii (nu e imposibil; împurile se pot schimba); apoi credința în principiile moale este secretul acestei puteri. Când ană părăsii-o aceasta, și a fi un Samson tunc. Această experiență s-ar face într-o spăimână și căină, cînd s-ar arunca cartea din urmă fară folos ar veni prea fără.

Si care ar fi acest scop?

E vorba care de o despărțire de Austria?

Nimeni nu vrea așa ceva. Toate partidele săi vor te poa să sfînt, că nu vor despărțire. Să intră-nășteu ele nu o vor: chiar dacă Austria ar voi să piece, Ungaria n'ă lasă-o.

Pentru co scop se cere deci ca se 'mi renegă principiile? Ca să ducă măna de ajutor, ca Ungaria să se servească Cartiei din Viena într-o altă formă?

Ei bine, acest scop nu și al meu. La aceasta nu consumă supt nici o formă, nici chiar sub forma unuiui personal.

Ai mers până la marginea extrema: să abrogăjuiș. Am declarat: deși numele Francisc Iosif îm dinigează tot suflul, petrucoș, ... cu toate acestea, dacă astăzi ar căde toate coroanele de pe capul lui, rămând numai cea ungurească, și în ghijit turmentul restinse ale suflurilor care și eu, republicanul, aș dîce: Ești mă, Sire! Nu Te voin iubi, dar 't voi fi cu credințici!

Cine cere dela mine mai mult, cine cere, să că recunoște de regi al meu pe un împărat austriac, Se supăori ca forme, acela dela mine că să iu în ajutor, spre a 'mî legă patria pe funia intereseelor streine.

La așa ceva nu voin da mâna nici odată! Nici cînd! Așa să 'mă judec Dumnejude!

Acesta e răspunsul meu, acum și purușa, amîn!

Dar sun să mai menționez ceva. Vrei să mă linjești, doamna: dacă ci să nu mă tem de cabalele ce sunt în stare a face ori-ce și car ar putea influența siguranța mea personală, 'căci ar fi oamenii cari să mă supătocti lor."

Să nu tem! – Cindat! Așa de pe deasupra mai sunt cunoscut în patria mea în căt lumea să mă atrăbe atâtă seracie de caracter, că miserabilă condescendență a siguranței mele personale ar putea să influențeze asupra deciunilor mei?

Intraceaște, în privința presupunerilor pericolelor sănătății în erore, dă!

Dacă mag gândă la un asemenea pericol, mag însă nu intîlnește de multă a căsă, – căci evenimentul, care faceți aluziune în epistola d-vă nu se poate intîmpla a căsă, și mai curînd aici în străinătate, negreșit că în linjește de acum, când cătușia nu e amenințată din afară, ear națiunea maghiară a uitat săa de multă istorie în căt și nuva'ja cea mai extremă a opoziționii ungare abundă de loialitate... nu, în asemenea împrejurări nu sunt amenințat de vreun pericol nici aici în străinătate... Când însă zeul se va prefeca într-o furătă (și el se va prefeca: este numai o cestune de timp); când se va afă, ca cineva bate la ușa săracidăcesei case a exilatului din Turia (cum se poate intîmpla în timpuri furătoase); când națiunea ungără se va despetea din bejia de opiu a ultraliberalității (cum se e probabili la generatiunile actuale) – atunci acea evenimentul negreșit că se poate intîmpla aici în străinătate.

Năr fi acest primul cas.

Am jînd odată o conferință în Scop. Acolo am povestit, între altele, cum prin istoria... (Austria) începînd cu uciderile lui M. ... din generație în generație, pe hîng alăt păcate cardinale, tr-ece ca un fir roș și assassinatul politic. Si am povestit, cu probe diplomatici la măna, unde și de ce și de căte ori au voit să trebunțeze și contra mea această armă minunată, ce face pe cineva să amunjească. Am vorbit pe față și unii și suțni un ascultor vorbelor cu groză.

Intră-dăvăr, cîndea mea în Scop ar fi adus un serviciu plăcut Cartiei din Viena.

Ea ar și sigur căsătoria națiunii ungare cu împăratul Austriei. Forma vieții canonic ar puter să rămână obiceiul deshaterei, dar divortul ar fi în afară din calcul combinațiunilor. Cu tot dreptul s'ar putea dicu lumeni. Astă vedere, și acesta s'ar intors, nu mai este nici un unung, care să vrea a se despărții de Austria.

Si aceasta ar fi adeverăt. Nici eu nu măsăi pută găndi la așa ceva. Întoarcerea în patrie ar impune mărturii male pentru tot deasuna catenele căsătoriei.

Si credeți că guvernul (austriaic) să teme de mină dacă măsăi întoarcă?

Cresăgă! Ei ar da mult, dacă și astăpută face una cu aceasta!

Dar ei nu vor reușii. Că vînt, râna, măna mea va sta aci pe runda drapelului libertății. Si de parte de ori ce poftă după turbăruri nefolosoare cu grozău de ideea, ca săngele nația-

nii să fie pus în joc cu usurință n'am fost nicăi odată în Maxzini, cănia la lipșit această groză, de și a avut altă moritură colosală, dar calculând sohru cu împrejurările, voiu avea în bătrâna mea măna îmbătrânată în credință cătră principiu, totdeasă destulă forță de a utilisa la o ocazie favorabilă a vânzării, sortei, de a desfășura sindicalul libertății, făcându-se săfăie liber și rezult.

Ei cred în vîitorul libertăței.

Byron dice, că standardul rup al libertăței seamănă cu norul electric de peine pept și cu vîntul.

Ar fi bine ca acela, ale cărui opinii strînte le interpretează în epistolă d-vă, nu voiașă și mă apăsa la nivelul înjoită al dorințelor lor.

Pot aștepta, pot să mă supun obiceiului, caducităzei bătrânelor,

ca în trebil, pot se cad în despre-

rară dar principiile mele nu le voi

vinde nici odată.

Prinții dina mea, salutarea mea

patriotică!

Kossuth L.

Varietăți.

* (Convoacare) Domnii membri ai „Societății române de lectură din Sibiu“

invită peacăt, la adunarea generală a societății pe data de Duminică 15 Ianuarie 1882 și, după ameașă la 4 ore în localul societății:

Obiețele:

1. Raportul comitetului.
2. Comptul anului 1881.
3. Budgetul anului 1882.
4. Alegerile comitetului societății.

Sibiu, 7 Ianuarie 1882.

Directorul societății
Partenie Cosma m. p.

* (Petrecere socială) va avea loc în preseara anului nou (Joi 31 Decembrie) în localul societății române de lectură din Sibiu; începutul la 7 ore sau.

* (Mulțamită publică) se aduce tuturor acelor credincioși credințioși din parohia Varmaga, care vădând lipsa de orice ivor de venit la Sta noastră biserică, la îndemnul subscrizuirii de a se înființa un magazin de bucate în favorul bisericii – care cu timpul să se prefecă în fond bănește și an布ribută următorii:

Simeon Filimon par. 2 ferdele cuturz în boane, Nicolae Filimon 1 fid. Toma Jeleriu 1 fid. Angel Feran 1 fid. Petru Slădu 1 fid. Ioan Feran 1 fid. Lazar Filimon 1 fid. Ioan Pitaru 1 fid. Ioan Filimon 1 fid. Ioan Iordache 1. G. 1 fid. Toma Popa 1 fid. Maria Filimon 1 fid. I. frd. Ursu 1 fid. Ioan Popa 1. D. 1 fid. Ioan Voică. Ilie 1 fid. Angel Popa 1 fid. Ilie Jeleriu 1 fid. Antone Iordache 1 fid. Nicoara Stefanica 16 cop. Vasile Popa 16 cop. Zacharie Magda 11 cop. Ioan Blajiu 1. Ioan 11 cop. Petru Nicoara 11 cop. Alexandru Darabu 6 cop. Lazăr Boldor 5 cop. la olăia 22^a, ferdele.

Indoită mulțamită se aduce credinților ibitorilor de poloaia casei lui Dănu Ioan Filimon, Toma Jeleriu, Petru Blajiu, Angel Feran, Petru Ursu, Simeon Popa, și Dumitru Voica, care pe lîngă alte binefacori au procurat și donat steli noastre bisericie și un rînd complet de vestimente negre prețose în preț de 30 fl. v. a.

Asemenea se aduce mulțamită creștinului Petru Filimon 1. Ioan și soție săli Floroaie, cari de asemenea ar jefuit un rînd complet, vîneti și frumos de vestimente prețose cu 35 fl., pentru că li se exprima astă celor dintr-un căt și acistor din urmă cea mai vîne mulțamită și recunoscință.

Varmaga 22 Decembrie 1881.

Simeon Filimon
par. gr. or.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Metodica specială a Studiului Religioanei.

Epilog.

Din cîte obiecte de învățămînt se propun în scoalele noastre nici unul nu are însemnată ca de înaltă și o influență aşa de hotărâtoare asupra întregiei vieți ca Studiul Religioanei. Dar nici unul din obiectele de învățămînt nu este aşa de nevoie, precum și obiectul din costume. Aproape în toate celelalte obiecte ne-am acomodat mai mult sau mai puțin sciște Pedagogic. În ce privește înse. Religioane, prelungă toate sfărările pedagogilor precum, stăpîne de treaptă cea mai primitive.

Nu este aci locul a constata cauza acestui mare rău. Cel cîndem o vor adă cu ușință, și doar o vor și delătură. Pentru mine este deșertul să constate reînă, să arăt mijloacele prin care și o poate și trebuie făcută amintire să se delătură. Rămâne apoi ca fiecare în sîra sa de activitate să și facă datorină.

Mă simt dator a constata într-un tractat, ce am publicat în „Telegraful român“ din anul 1880, Nr. 118 seqq intitulat „Studiul Religioanei în scoalele noastre“ recomandând și mijloacele pentru îndreptare.

Cole susținute în acel tratat, deși pînă acum desconsiderate, sunt și vor rămâne o trăsătă dovadă despre putința nostră interesă de Religioane, cu care facem la toată ocazia unea parada de vorbe bombastică.

Eata între altele ce am susținut în acel tractat fără vre un efect:

„Din capul locului, ca o grav amintire observăm că până la acest dat în institutul de pregătire a fizitorilor învestitorii nu s'a propus studiul „Metodica religioasă și Religioane“* de unde urmează, că pentru promovarea religioanei în scoalele primare n'avea nici un învățător anume qualificat. Învățătorii deci este lăsat în voia sortii, ca să și facă însăși vedere cu metodă și urmăre nu este lipsă de metod și prim urmare nu este lipsă de propunere studiului negleșit în institut, căt vreme studiul religioanei ar să se propună după planul și manualele prescrise.“

„Planul de promovare și cărtile, care au să se dea în mănuile elevilor, se să prezice în Instrucția pentru Învățători“ din 1862, confirmată prin Sinodul arhiepiscopal din 1869 și prin aceea devenită obligatoare pentru întreaga Metropoliție*.

„Din această instrucție § 20 pt. 4. §§ 25 și 26. în Clasa I, se mențină însă se propună bătăile de la „Bucovina“: „răgăciunile de toate dilele, înainte și după cină, de dimineață și de seara“, se mențină II. „Istoria biblică“ – manual cu întrebări și respunsuri; – Clasa a II. „Catechismul mic“ Clasa a III și IV. „Catechismul bulgar“ – ar treceând la gînnisă affâm introduce în Clasa I și II. „Catechismul bogat“ în Clasa III și IV. „Mărturisirea ortodoxă“.

Deși și ar ridicat atâta plângeri motivate în contra acestui plan și accestor cărti, totuși să ne permite să a face o scurtă și impărțătoare de seara, careana ceva în punte în poziție să cunoaștem real în întreaga lui mărturie.

* În acest an scol. a început a se propune.

